

OBETINGADE SLAG

Hans Andersson, Arijana Kajfes, Eva Löfdahl
28/2 — 19/4

Kalmar konstmuseum

OBETINGADE SLAG

28/2 — 19/4 2015

Kalmar konstmuseum

FÖRORD

Utan att se sig själva som grupp har de tre konstnärerna valt att starta en gemensam konstnärlig process, grundad i nyfikenhet på varandras sätt att tänka och förhålla sig till en rad frågor. Deras samtal, vandringar och gemensamma aktiviteter har landat i utställningen Obetingade slag. Som titeln antyder förenas de i intresset för konstens avsikt, eller möjligen dess avsiktslöshet – vad är det att göra konst för sorts ansträngning? De ställer också frågor direkt till föremål och bilder – måste vi veta vad det är för "slags ting" vi har att förhålla oss till för att de ska gå att förstå? Är den språkliga etiketteringen nödvändig eller utgör den en "främmande massa" på konstföremålet? Frågor som kan tyckas rent inomkonstnärliga men som i själva verket är giltiga frågor för en bred diskussion om individens relation till frihet och existens. I detta fall med utgångspunkt i var för

sig tre mycket starka konstnärskap där relationen till material och tid är påtagliga. Man ska alltså tänka sig ett föremål utan funktion som kommit till och ser ut på ett visst sätt av en rad olika skäl. Alltså inte av en specifik orsak utan en mängd orsaker. Det kan vara personliga, materiella, konsthistoriska, sociala eller politiska samtidigt. Objektet eller bilden ser ut just så här. Det är därför vi som betraktare för ett ögonblick eller en lång tid, ska betrakta det, ge det den mening vi kan finna, utan att förvänta oss att meningen finns där utan oss.

Utställningen frågeställningar laddas dessutom av att konstnärerna på olika sätt levt och hanterat den postmoderna situationen de senaste tre decennierna, omgivna av sina respektive personliga tidsandar. Under denna tid har samhället genomlevt en historiskt stor förändring på alla plan. Den konservativa nationalism som vinner mark i Europa kan möjligen ses som en reaktion på hastigheten i förändringen och den relativisering av de stora religiösa och politiska berättelserna som blivit en följd. I Obetingade slag erbjuds en möjlighet att vända tillbaka till några grundläggande frågor utan den naivitet och rädsla som ofta driver samhällsdiskussionen i övrigt. Anderssons, Kaijfes och Lödahls konst är krass och uppfordrande; kan vi tillåta oss hysteri, totem och realism i en och samma intresserade ögonrörelse?

Till utställningen har vi valt att publicera konstnärernas egen text som snarare speglar en arbetsprocess än något färdigformulerat. Texten omgavs av många samtal, samtal vi som

betraktare nu också kan fortsätta. Till denna processtext har Gertrud Sandqvist adderat några ytterligare citat från Stefan Zweigs bok *Världen av igår*. Som ett slags kontrapunktisk replik till konstnärernas text och som Sandqvist menar beskriver en faktisk utsatthet väldigt väl. Tillsammans bildar de en generös mosaik av tankegångar att bruka i förhållande till utställningen.

Kalmar konstmuseum vill varmt tacka konstnärerna för arbetet med denna utställning. Helt enkelt ett tack för att ni finns och verkar som konstnärer. Utan er och era seriöst arbetande konstnärskollegor skulle detta museum sakna mening. En självklarhet kan tyckas, men ibland behöver det sägas.

Bengt Olof Johansson, museichef

Den, Den Den (2013)
Eva Löfdahl
39x54x39 cm
Trä, papier mache, plast

Tredje satsen 140211 (2014)
Arijana Kajfes

Untitled (2014)
Hans Andersson
42x43 cm
mixed media

Obetingade slag

Gruppställning med Hans Andersson, Arijana Kajfes, Eva Löfdahl

Paragraf:

En gruppställning som utgår från tre konstnärers vandringar. I utsägbart terräng. De tror att något för dem samman, i rörelsen och dess utfall. Orden blir markörer, ibland samstämmiga ibland (dissonanta) divergerar, drar de isär, men med viljan att nå ut till det [REDACTED]

och bli överrumplad av det som återvänder till det förmåbara är alltid närvarande.

Indirekt närmande

Ur samtal om textfragment :

1

"The whole most unreachable part of my soul and which does not belong to me - is the one that touches my border with whatever is no longer I, ..." (Clarice Lispector)

- Underliga stumma områden. Något har sjunkit undan, detta något går att minnas, men inget flödar tillbaka.
- Så fort man fångar något med en definition är den giltig ett tag, sedan lämnar detta något definitionen.

2

"The desire for the accretion is great - because the naked thing is so tedious."

(Clarice Lispector)

- Jag ser påväxten tydligt. Den kan till och med bli till en utväxt.

Men den har inget namn. Den är inte ett namn.

Ansamlingen, ja vad består ansamlingen av?

Min hänvisning till vulkanutbrottet, var ett bejakande av tillskottet.

Spatial ornamentering: jorden spritsar ut sitt inre.

residue lämning

Subterranean upheavals:

- En omvälvning under ytan. Underjordiskt kaos, låter som problem i tunnelbanan.

- Ett uppstötande ur underjorden

- Upheave, häva upp och upphäva.

3

"...forms ought to be forgotten, then timeless, spaceless culture constrained by our nervous capacities will reappear with renewed energy." (Antonin Artaud)

- Former borde glömmas så att den tidlösa, platslösa kulturen återhållen av våra nervösa förmågor återuppstår med förnyad energi.

Att hålla tillbaka en rå energi genom sin nervösa förmåga (igenkänningsmekanismer) eller en sensibilitet som definierar rå energi?

Överspända nerver, nervlidande (*hysteri*)

sensibiliteten hos system som inte är flyttbara

växtriket

myceler dendriter (nervösa system)

Urvara:

- Att veta var man är.
- Att veta innan man är.
- Ett tillstånd (utan plats?)
- Nej, tvärtom en förhöjd medvetenhet om exakt var.

- Ur vilka det oigenkännbara/oformliga reser sig.
- att lämna det personliga, jaget
- att lämna det (som definierar, tillrättalägger) det mänskliga *likgiltighet* *identifikation*
- Innan man skiljer sig från världen (med språket). *Simone Weil självutplåning?*

Citat:

ur Clarice Lispectors PASSIONEN:

"But I am the one who must stop myself from giving a name to the thing. The name is an accretion (*tillskott/tillväxt*), and blocks contact with the thing. The name of the thing is an interval for the thing. The desire for the accretion is great - because the naked thing is so tedious."

"The whole most unreachable part of my soul and which does not belong to me - is the one that touches my border with whatever is no longer I, and to which I give myself. All my anguish has been this unsurpassable and excessively close closeness. I am more whatever within me is not."

//*Vulkanutbrott. Evakueringsorder av ministern för "Environment and Spatial Ornamentation". Jorden spritsar (tärtan). Utslungar och omfördelar.*

Ur Antonin Artauds The Theatre and Its Double

THE PLAGUE

"Soon the fluids, furrowed like the earth by lightning, like a volcano tormented by subterranean upheavals, seek an outlet. Fiery cones are formed at the centre of each spot and around them the skin rises up in blisters like air bubbles under a skin of lava. These blisters are surrounded by rings, the outer one, just like Saturn's ring at maximum radiance, indicating the outer edge of the bubo.

The body is streaked with them. Just as volcanoes have their own chosen locations on earth, the buboes have their own chosen spots over the expanse of the human body."

och

TOTEMISM

"It is also a good thing too many facilities should disappear, and forms ought to be forgotten, then timeless, spaceless culture constrained by our nervous capacities will reappear with renewed energy. And it is only right that cataclysms should occur from time to time, prompting us to return to nature, that is to say, to rediscover life. The old totems - animals, rocks, objects charged with lightning, costumes impregnated with bestiality and everything that serves to catch, tap and direct forces - are dead to us, since we only know how to derive artistic or static profit from them, seeking gratification, not action. Now totemism acts because it moves, it is made to be enacted. All true culture rests on totemism's primitive, barbarous means, whose wild, that is to say, completely spontaneous life is what I mean to worship."

REPLIK

”Som friburen själ skulle man ständigt känna att man var objekt och inte subjekt, att ingenting var vår rättighet och allt bara en nåd från myndigheterna. Ständigt blev man förhörd, registrerad, numrerad, visiterad, stämplad, och än idag uppfattar jag, som oförfärdig människa av en friare tid och medborgare i en drömd världsrepublik, var och en av dessa stämplingar i mitt pass som ett brännmärke, var och en av dessa frågor och visiteringar som en förnedring. Det är småsaker, fortfarande bara småsaker, jag vet det, småsaker i en tid då människolivets värde har sjunkit snabbare än valutornas. Men bara om man håller fast vid dessa små symptom skall en senare tid kunna ställa den rätta kliniska diagnosen på de själsliga företeelser och den själsliga diagnos som drabbade vår värld mellan de båda Världskrigen.”

Untitled (2013-2014)
Hans Andersson
408x121 cm, detalj
blyerts och krita på funnet papper

The Undistorted Image of Galina (2013)
Arijana Kajfes

”Och där satt jag i mitt rum, som alla andra, värlös som en fluga, maktlös som en snigel, medan det gällde liv eller död, mitt innersta jag och min framtid, tankarna som uppstod i min hjärna, de födda och ofödda planerna, min vaka och min sömn, min vilja, min egendom, hela min tillvaro.”

“Men med nervslitande långsamhet rullade kulan obeslutsamt på diplomatiens roulettebord, hit och dit. Hit och dit, dit och hit, svart och rött och rött och svart med hopp och besvikelse, goda nyheter och dåliga nyheter och ännu inte den avgörande, den sista. Glöm! Sade jag till mig själv. Fly, fly till ditt innersta snår, till ditt arbete, till det rum där du bara är ett jag som andas, inte medborgare, inte objekt för detta infernaliska spel, utan där din lilla smula förstånd ännu kan åstadkomma något förnuftigt i en värld som har blivit galen.”

Stefan Zweig, från boken *Världen av igår*

Citaten är utvalda av Gertrud Sandqvist, professor i konstens teori- och idéhistoria vid Konsthögskolan i Malmö

ARIJANA KAJFES

Arijana Kajfes har arbetat i ett flertal tvärdisciplinära forskningsprojekt där konst, vetenskap och teknologi möts, bl.a på Smartstudion, Interaktiva Institutet och i VR forskningsprojektet NanoForm. Hennes arbeten rör sig i experimentella gränsland där hon med olika medel undersöker perceptionens och meningsskapandets gråzoner och vad den råa energi består av som driver människan i hennes tillvaro. Kajfes arbeten har visats både i Sverige och internationellt bl.a på Ars Electronica i Linz, ICA i London, NCCA i Ekaterinburg, Kiasma i Helsingfors. Arijana Kajfes bor och arbetar större delen av sin tid i Stockholm. Under de senare åren har hon tillbringat långa perioder i Mali, Västafrika där hon har startat upp en organisation för konstnärliga utbyten.

HANS ANDERSSON

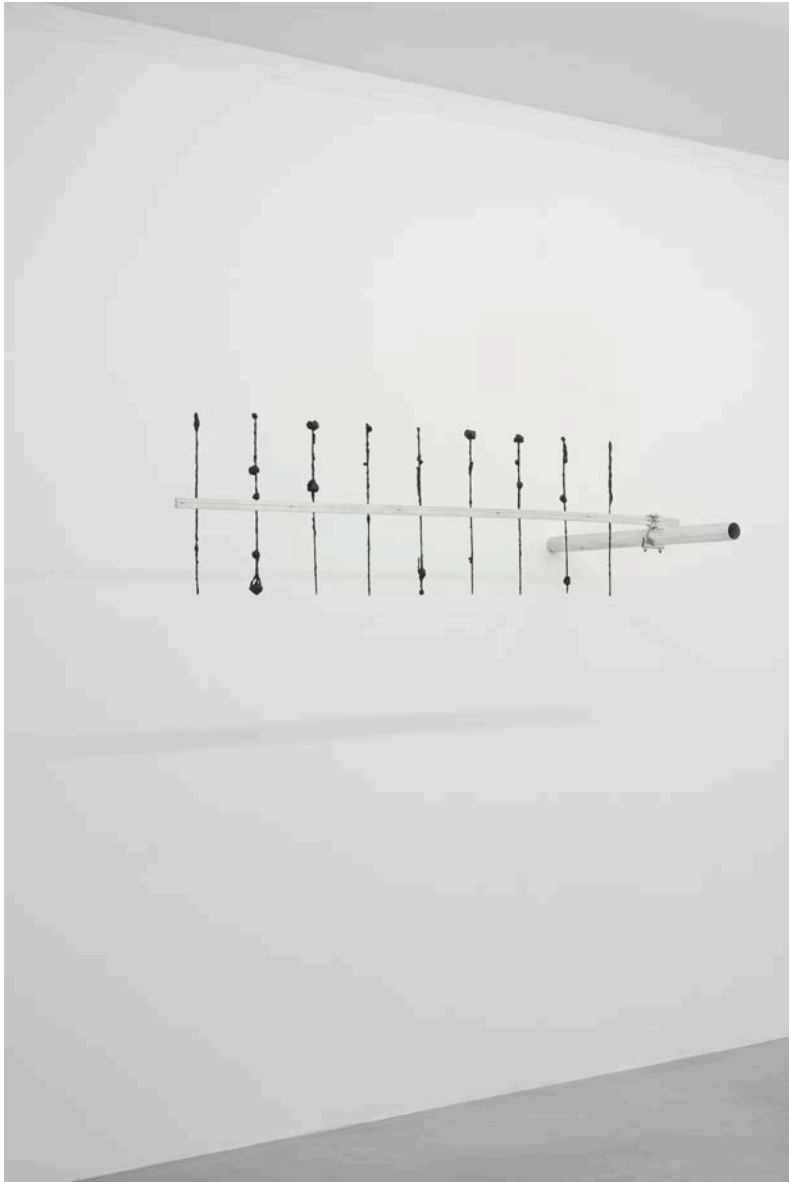
Hans Andersson utbildades på Ölands Folkhögskola, gick ut Konstfack 2005 och har i två omgångar vistats på EMS (Elektronmusikstudion i Stockholm). Han har ställt ut både i Sverige, senast på Galleri Bohman i Stockholm, och internationellt, bland annat i Reijkavik , Beijing och i Wien. Han finns representerad i Malmö konstmuseums samlingar och Statens Konstråd. Hans Andersson bor och arbetar i Stockholm.

EVA LÖFDAHL

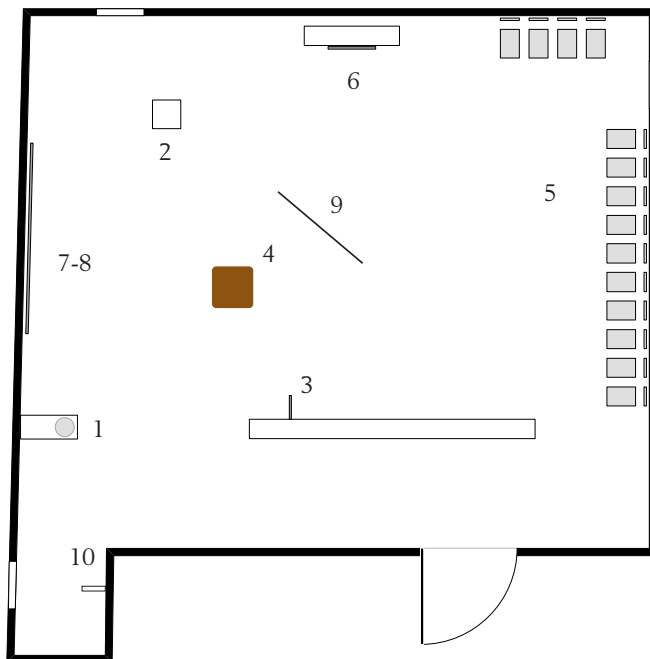
Eva Löfdahl arbetar med specifika objekt. Verket blir den korsning med omvärlden som vid den givna tidpunkten är möjlig att manifesteras materiellt.

Hon har även arbetat med rumslig disposition och förbindelser genom rummet, exempelvis på Venedigbiennalen 1995, Stortorget i Kalmar 1999-2003 och Moderna museet 2011.

Stigar är konkreta förbindelser, en sänka där tid och yta sammanfaller. Eva Löfdahl vandrar ofta i Stockholms omgivningar och på andra ställen, senast i Sikkim.

Underfrequency holder (2014)
Eva Löfblad

Eva Löfdahl

1. *Den, Den, Den*, 2013
trä, papier mache, plast
2. *Telluric touch*, 2015
flis, stål, mdf
3. *Underfrequency holder*, 2013
färg, aluminium, brons

Arijana Kajfes

4. *Star of the 10th Moon*, 2015
Lera, vatten, sand, linneduk
5. *The undistorted image of*
fotopolymer på grafitpapper, boktryck,
aluminium, lera

Hans Andersson

6. *Utan titel*, 2013- 2014
tipex, krita, blyertsteckning på papper
7. *Utan titel*, 2014
tipex, krita, blyertsteckning på papper
8. *Utan titel*, 2014
tipex, krita, blyertsteckning på papper
9. *Utan titel*, 2014
silverpatinerad bronskulptur
10. *Utan titel*, 2014
mixed media

Du behöver inte förstå.

Om du blev berörd av det du såg —
Ta med dina vänner på en guidad visning
valfri söndag 13.00.

Om du uppskattade det du såg —
Köp ett årskort för 200 kr så blir du
samtidigt medlem i Kalmar konstförening
och får förhandsinformation om museets
utställningar och arrangemang.

Om du gillade det du såg —
Bli medlem i vår Facebook-grupp för att se
det som vi bara publicerar där.

Om du älskade det du såg —
Bli ständig medlem i Kalmar konstförening.

Om du vill veta mer —
Fråga oss eller gå in på
www.kalmarkonstmuseum.se

Kalmar konstmuseum